

Ой як умер старий батько

Степан Чарнецький

Тихо закрив старий повіки,
За життя тяжко гарував,
В поті і труді на вигоди
Молодій жінці заробляв.

Вдова остала молоденька,
Ламала руки, дім ридав,
Добрий сусід горнув небогу
І білі руки цілував.

На могилки несли старого,
Жалібну пісню хор завів,
Затихли люди, грали дзвони,
Сусід вдову нещасну вів.

Вернули в хату, смерк вкотився,
Ладан по хаті залітав.
Добрий сусід горнув небогу —
І білі руки цілував.

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.